

احسان محمدی

یادداشت

انصاریان؛ فوتبال‌یستی معمولی نبود

علی انصاریان را با کدام قاب به خاطر می‌آورید؟ در پیراهن فجرسپاسی، جنگنده و جفر، در پرسپولیس با سری شکسته و بغیه خورده، یک ضربه به ساق های آرش برهانی که با لباس پاس مقلش حرکات تکنیکی انجام می‌داد، آرام و بی خیال وقتی دروازه آلیبور کان را در دیدار دوستانه پرسپولیس- بایرن مونیخ باز کرد و بعد با یک شوت سرکش تیر دروازه آنها را لرزاند، همراه با علیرضا نیکبخت واحدی در سریان زیر آسمان شهر که مثلا نشان بدهند فردا دربی است و رفاقت مهمتر از رقابت است و کارت قرمز فردا، با پیراهن استقلال آرام تر، همیشه، شرمسار مقابل پرسپولیس ها، همراه افسی استیل آذین، مقابل پرسپولیس در فیال جام حقی با لباس گسترش فولاد، بازی در چند فیلم و سریال، خوانندگی، اجرای پر حاشیه در برنامه زایوگاوا...

برای یک فوتبالیست ۴۳ ساله این همه قاب و خاطره شاید کفایت کند. او هم برای پرسپولیس بازی کرد و هم استقلال ولی با پیراهن شاهین پوشهر از فوتبال خداحافظی کرد. در این سال ها انکار آرام تر از همیشه شده بود. بازیگنی که به خانواده مشهور «انصاریان» که همیشی شیخ حسین انصاریان در تلویزیون به صورت پیوسته سخنرانی های اخلاقی دارد، می گفت همه مردم برای خودم زندگی کردم، به هیچ کس اجازه ندادم در مورد مدل مو و لباس پوشیدن و رفتارهایم تصمیم بگیرد، همانطور که در بدترین شرایط نامزم را خواندم چون اهل ظاهر سازی نیستم.

دیگر رسانه ها

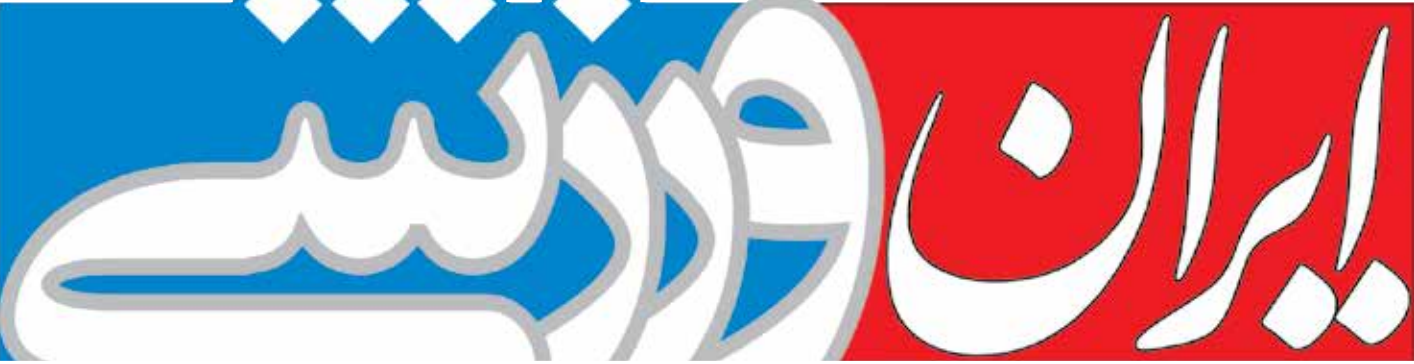
پیغام مشترک تیم های بزرگ لیگ برتر فوتبال؛ مامدعی نیستیم

تا به اینجا ۱۰۲ بازی در بیستمین دوره لیگ برتر برگزار شده و تنها ۲ هفته تا پایان نیم فصل اول مسابقات لیگ برتر باقی مانده است. با وجود نزدیک بودن فاصله ها و عدم اعتماد کامل به جدول رده بندی، می توان نسبت به عیار تیم ها در این دوره از رقابت ها قضاوت کرد.

مهمترین و نگران کننده ترین مسأله ای که می توان به راحتی درباره اش صحبت کرد این است که در حال حاضر تقریباً هیچ تیمی فوتبال زیبا و کم نقصی را ارائه نمی دهد و تیم ها هیچ کدام در وضعیت فوق العاده ای قرار ندارند. عملکرد تیم صدر نشین زیر سؤال است؛ مدافع عنوان قهرمانی با ایرادهای فراوانی بازی می کند؛ دیگر مدعیان مدام امتیاز از دست می دهند و شاهد شکستی سازی های قابل توجهی هستیم که بیش و بیش تر بازی ها را سخت و دشوار کرده است.

استقلال به عنوان تیم صدر نشین لیگ از ۳۹ امتیاز ممکن به ۲۳ امتیاز رسیده است. یعنی ۱۶ امتیاز در ۱۳ مسابقه از دست رفته است. در انگلیس تیم من سیتی ۷۳ درصد امتیازات را به عنوان تیم صدر نشین کسب کرده است، اتلتیکو مادرید در اسپانیا تنها هفت امتیاز را از دست داده و با ۵۰ امتیاز تیم نخست لیگ محسوب می شود. بایرن مونیخ نیز تا پایان هفته نوزدهم موفق به جمع آوری ۴۵ امتیاز شده و ۷۸ درصد امتیازات را به دست آورده است. در سری آ تیم رده نخست یعنی آت میلان از ۶۰ امتیاز ممکن، توانسته ۴۶ امتیاز اندوخته داشته باشد و به ۷۶ درصد امتیازات برسد.

این اعداد نا امید کننده را نباید تنها به استقلال صدر نشین مربوط دانست. آنها نسبت به الباقی تیم ها عملکرد بهتری از نظر امتیاز نداشته اند. در حال حاضر هیچ تیمی در لیگ بیستم در پنج بازی آخر خود بدون شکست نبوده است و هر کدام حداقل یک بار و حداکثر چهار بار شکست خورده اند. طبیعتاً برای تیم های قهر نشین در همه لیگ های دنیا این اتفاق ممکن است اما برای تیم هایی که داعیه قهرمانی دارند، چنین نتایجی دور از انتظار است و مشخص می کند که در

روزنامه ورزشی صبح ایران ● صاحب امتیاز: خیرگزاری جمهوری اسلامی ● مدیر مسئول: علی عالی ● تلفن: ۴۱۱۳۰۴۱۳۳-۸۸۵۰ ● نماینده: ۸۴۲۴۱۱۱۳۳-۸۸۵۰ ● سازمان آگهی ها: ۱۸۷۷۷-۰۱۳۰۰-۸۸۵۰ ● انتشارات: ۸۸۵۴۸۸۹۲-۸۸۷۴۸۸۰۰ ● امور مشترکین: ۸۸۵۲۱۹۵۴-۸۸۵۲۱۹۵۴ ● نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰/ صندوق پستی ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵۰ ● چاپ: ایرانیان

@iranvarzeshi

چهارشنبه ۱۵ بهمن ۱۳۹۹ - شماره ۶۶۹۱

WWW.INN.IR

info@inn.ir

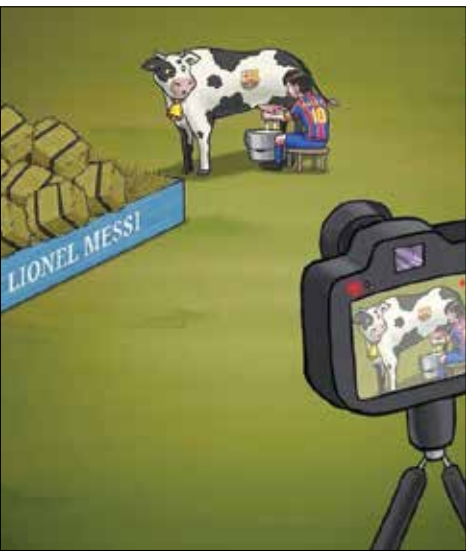
عکس روز

دوستان انصاریان در بیمارستان

با وخیم تر شدن حال علی انصاریان، بیشکسوت فوتبال ایران که به دلیل ابتلا به ویروس کرونا در بیمارستان بستری است، تعدادی از بیشکسوستان و بازیکنان پیشین تیم فوتبال پرسپولیس، شماری از هواداران و همچنین چهره های ورزشی و سینما در مقابل بیمارستان حضور پیدا کردند؛ اتفاقی که امیدواریم منجر به گسترش بیشتری از ویروس بین آدم هایی که دوست داریم، نشود.

کاریکاتور

قرار داد نجومی لیونل مسی با بارسلونا هنوز که هنوزه مورد توجه رسانه هاست. از جمله در این کاریکاتور که به طرفداری مهاجم آرژانتینی کشیده شده و اشاره دارد که همه فقط زمان خوشی مسی و بارسا را می بینند و متوجه نیستند او برای بال و پر دادن به بارسا چه زحماتی کشیده.

در چنین روزی

۱۵ بهمن ۱۳۹۳

مایلی کهن: فوتبال امید ایران و کی روش همخوانی ندارند

مدیر فنی تیم فوتبال امید ایران با اشاره به اینکه کارلوس کی روش مربی خوبی است، تصریح کرد: «سبک فوتبال ایران و روش مربیگری این مربی پرتغالی همخوانی ندارند و در نتیجه موفقیتی در کار نیست.»

محمد مایلی کهن در جمع خبرنگاران اظهار داشت: «وقتی هزینه زیادی برای کادرفنی تیم ملی فوتبال می شود، باید با کیفیت ترین مربی را استخدام کنیم. معتقدم کی روش مربی خوبی است اما ایران نمی تواند فوتبال تدافعی را قبول کند و به خوبی دیدم که در جام ملت های آسیا مقابل تمامی حریفان کاملاً تدافعی بودیم.»

وی معتقد است فوتبال ایران مملو از استعداد است و برای رسیدن به موفقیت نیاز به بازی تدافعی نخواهد داشت. مایلی کهن ادامه داد: «معتقدم در تیم ملی ایران جوانگرایی نشد و اگر پژمان منتظری با مصدومیت روبه رو نشده بود، سرمربی تیم مجبور به استفاده از مرتضی پورعلی گنجی نمی شد.»

مدیر فنی تیم امید ایران ادامه داد: «در ترکیه مشاهده کردم که فاتح تریم سرمربی تیم ملی این کشور مسابقات رده سنی ۱۶ سال را تماشا می کند اما کی روش کدام سفر استانی را برای دیدن استعدادهای انجام داده است.»

کرنر

ماژنار گیلگان

کاری مهمتر از نشستن بر بالای جدول به کارگردانی پور موسوی

سیروس پورموسوی در جنوب با تبحرش در کشف و پرورش بازیکن شهرت پیدا کرد؛ او را به عنوان یک مربی صاحب ایده و فکر در معرفی چهره های جدید به فوتبال شناخیم و بعد او را هم از این فرصت را پیدا کرد تا سرمربیگری در لیگ برتر را با هر دو نیم مهم اموان تجربه کند، هم استقلال و هم فولاد.

تیم جوانان ایران را به او سپردند که تبحرش را در سطحی مؤثرتر نشان دهد اما امکان بروز از در نیم جوانان از او سلب شده بود و برنامه هایش خوب پیش نمی رفت. سرانجام جدایی از گازی را که حتماً شش اولش در مربیگری است، ترجیح داد. او به پارس جنوبی رفت و حالا بار هم در جنوب و این بار در آبادان می درخشد.

فوتبال در جنوب ایران حتماً خوشحال است که مربی ساندزهای مثل پورموسوی دارد، که می توان امیدوار بود به چهره های تازه ای که پیدا می کند، می سازد و دوستی تقدیم فوتبال می کند.

سیروس پورموسوی در نفت آبادان فقط یک مربی برای موفقیت نفت در جدول لیگ برتر نیست، او کارهای مهمتری را نیز در آبادان مسئولیت خود می داند. چون مربیگری را با آن کار دیگر با معنای می داند. پورموسوی مشغول بازی دادن به جوانترهاست، می خواهد در حالی که موقعیت یافت را در آبادان پیدا آورده، هم زمان مسئولیت بازیکن ساختن برای این باشگاه را از یاد نبرد.

نفت آبادان بیش از هر چیز به نسل تازه نیاز دارد، به بازیکنانی که بتوانند فوتبال شهر را بی نیاز کنند و درخشیدن بومی های خوزستان در آبادان دوباره به کار و بار باشگاه نفت تبدیل شود.

نفت آبادان اگر چه نام نفت را یدک می کشد اما نیم متمولی نیست. حتی در سال هایی که نفت بی تعاضد تهران

را صاحب بودجه های آنجانی کردند، نفت آبادان با آن همه تماشاگر عاشق نیم متمولی نبود. نفت آبادان اما نه با بودجه و پول که با شور و هیجان و هیاهوی مردم کش شهر برای فوتبال همیشه با می گیرد. سیروس پورموسوی چه انتخاب خوبی برای نفت آبادان است تا فرصت رشد بازیکنان جدید را برای این باشگاه بدید بیاورد. حیات فردای نفت با همین بازیکنان و سرمایه انسانی معنا پیدا می کند. نفت آبادان به بالا نشستن در جدول عادت کرده و حفظ این عادت تازه البته دشوار است. همه این نوع

بالانشینی تیم هایی مثل نفت را قطع می دانند و منتظر می نشینند تا دوران سقوط در جدول برای چنین تیمی شروع شود. نفت آبادان اما با پورموسوی نباید نگران رتبه اش در جدول باشد. کار دیگری که از پورموسوی برمی آید، ساختن نسل است و این می تواند کار مهمتری برای فردای باشگاه باشد.

سامان موحدی راد

صخره نوردی طولانی طاقت فرسا

آقای ضد تحریم!

احمد شریعت زاده، بال تکنیکی ۱۸ ساله، تبدیل به تعویض طلایی تیم پورموسوی شد. محمد حسین زواری با تنها ۲۰ سال سن جای مسلم مجدمی را در میانه میدان به خوبی پر می کند. رقیب او برای رسیدن به ترکیب آغازگر نیز محمد حسین غیبشاهی ۲۱ ساله است. همانند دوران حضورش در فولاد، پارس جم و تیم جوانان، پورموسوی به جای بهانه جویی و سنگریزی پشت موانع و ناهمواری ها، پذیرش و مقابله شجاعانه با آنها را برگزیده. او هم در کارنامه اش تا کما می های

را تجربه کرده؛ ولی در شهرستان فوتبال خیز آبادان، همین روزگار موفقیت وی بوده. برخلاف اغلب مربیان فعال فوتبال باشگاهی کشور، پورموسوی سابقه حضورش در فوتبال حرفه ای را ندارد اما رفتار حرفه ای بردهای نفت سیدسیروس از همان بازی اول مقابل پیکان آغاز شد؛ با تیمی تصفیه نیمه و همان پنجره

بی حمایتی ها را علیه خود دید، در کمال احترام از سمتش استعفا داد اما در سمت جدیدش نیز کاستی ها کم شمار نبودند؛ با این تفاوت که خود پورموسوی از آنها آگاه بود.

در آبادان، پورموسوی تنها کمتر از دو ماه

زمان داشت برای بستن تیمی که مقابل دشواری ها و مشکلات اما آبدانی های لیگ بیستم، این ویژگی ها را برای جامعه فوتبال به زیبایی تمام به تصویر کشیدند. صنعت نفت آبادان تیمی بود که تا سال گذشته با فراز کمالوند، پانولو سرجیو، دراگان اسکوچیچ و آتکابه فنی استقلال دوخته شده، برزیل آبادان با چارگی خاموش و نعره های ساکت به سمت تحقق رؤیاهایش گام برداشته و در این راه به مصغر و کیر هم رحم نمی کند.

دلیل موفقیت های طلایی پوشان آبادانی را علاوه بر انگیزه های فردی بازیکنان باید در کادرفنی این تیم جستجو کرد. سیدسیروس پورموسوی که تفکرات متفاوت او در تیم های ملی و باشگاهی پایه دیده شد، پس از مشکلات مالی و مدیریتی قبلی حضور در تیم فوتبال جوانان را زد تا به آبادان برسد و کاری را درست بگیرد.

اسکوکچیچ تا به سرانجام رساندنش ناکام مانده. پورموسوی با امیدان دادن به بازیکنانی که شاید برخی شان با ۱۸ سال هم نرسیده باشند، در حال خدمت به فوتبال مملکتی است که دیگر از سوپرستاره خالی شده و سطح بسیار ناآزای را سیری می کند. سرمربی تیم صنعت نفت با تلقی صحیح قوای محرب و نیروی جوانی، ترکیبی یکدست را روانه میدان می کند و هر بازی آفق های جدیدتری را در نور می بیند.

برزیل آبادان با همان صنعت نفت از معدود تیم های نفتی است که مشکلات مالی دولت فعلی و وزارت نفت نتوانسته آن را با در دیوار و با اکتا به سرمایه بی نظیر هواداران عاشق فوتبال هنوز هم با بر جاست.

بسیاری از ما که خارج از خوزستان زندگی می کنیم، هر از گاهی با تماشا می هشتک های #هاونولندارد و تصاویر خیابان های به گل نشسته شهرهای مختلف آن به پیانه میدان به خوبی پر می کنیم؛ بدون توجه به توانایی شگرف مردم

این ناحیه در مقاومت و ایستادگی مقابل دشواری ها و مشکلات اما آبدانی های لیگ بیستم، این ویژگی ها را برای جامعه فوتبال به زیبایی تمام به تصویر کشیدند. صنعت نفت آبادان تیمی بود که تا سال گذشته با فراز کمالوند، پانولو سرجیو، دراگان اسکوچیچ و آتکابه هدف شماره یک تحریم های ظالمانه آمریکا باشد، تداوم این پیشرفت مشکل خورده بود و از این رو، لیگ بیستم را با پنجره بسته آغاز کرد اما تا سال گذشته سیدسیروس از همان بازی اول مقابل پیکان آغاز شد؛ با تیمی تصفیه نیمه و همان پنجره

سرمربی های بعدی که تیمش در فصل جدید مسابقات مشخص شد. پیش از قدم گذاشتن به آبادان، وی هر آنچه در توان داشت را برای تیم جوانان گذاشت؛ و هنگامی که بی مربی ها و

سامان موحدی راد

غنیمت طلایی لیگ

اثر پورموسوی

در لیگ بدون جذابیت و سرد امسال حضور تیمی چون صنعت نفت آبادان یک غنیمت است. تیمی آرام و بی حاشیه که مثل استقلال خوزستان چند سال پیش، گروهی از بازیکنان بی ادعا را حالا در حد ستاره های لیگ ایران بالا آورده است. وقتی در ابتدای لیگ امسال قرار شد که دیگر بازیکن و مربی خارجی به لیگ نیایند، خیلی ها ایراز امیدواری کردند که این مسأله موجب درخشش چهره های جوان فوتبال ایران شود اما هر چه که گذشت از کیفیت بازی ها کم و کمتر شد و ستاره جدیدی در آسمان لیگ برتر ایران ظهور نکرد. در این میان اما تیم ها و مربی هایی که فلسفه فوتبالی شان پیش و پس از این تصمیم بر استفاده از توان فوتبال داخلی در لیگ برتر بود، توانستند تا به راهی خودشان عملکرد بهتری داشته باشند. یکی از این چهره ها سیدسیروس پورموسوی است که یک اسم و امضای مشخص در فوتبال ماست. مردی که فوتبال را به خوبی می فهمد و فوتبال ایرانی را

میعاد نیک

پورموسوی آقای بی ادعا

دینامیت مشتعل

همانطور که کسی فکرش را نمی کرد تیم صنعت نفت آبادان فصل گذشته با دراگان اسکوچیچ به یکی از مدعیان صدر نشینی در نیم فصل اول مبدل شود و گوی سبقت را از رقبای نامداری برپاید. لیگ بیستم هم منتظر صافه آبادانی ها نبود. شکستی و جذابیت اما در همان قطب فوتبالی استان خوزستان باقی ماند تا فصل فعلی رقابت های لیگ برتر هم خالی از درخشش ستاره های بی نام و نشان جنوبی نباشد. صنعت نفت در لیگ بیستم یکی از معدود تیم های جذاب بوده که فوتبال شگفتی هم به منصه اجرا می گذارد و برای مدعیان قهرمانی هم یکی از لقمه های گلوگیری شده که می تواند مانند یک دینامیت مشتعل، هر لحظه آشیانه امن رقا را تخریب کند.

گرچه پس از خروج دراگان اسکوچیچ از آبادان به مقصد کمپ تیم ملی فوتبال دیگر خبری از آن درخشش بی بد و حصر برزیلی های خوزستان در لیگ نوزدهم نبود و با این که شکله اصلی آن تیم در فصل نقل و انتقالاتی با تغییرات بسیاری مواجه شد اما سیدسیروس پورموسوی با همین جوانان کم ادعا و با اکتا به تجربه مهره های همچون محمد طیبی، طالب ریکانی، حسن بیت سعید و با استفاده از مخزن نامحدود انگیزه جوانانی همچون علی آل کثیر، محمد غیبشاهی و احمد شریعت زاده توانسته تا شاخ رقبای مدعی را بشکند و چند بازی هم بر رتبه نخست جدول لیگ برتر تکیه بزند.

در لیگ جاری ابتدا گل گهر توانست خودش را در حد و اندازه های یک مدعی نمایان دهد و با چند برد حتی به صدر جدول هم رسید اما مسائل حاشیه ای و جان گرفتن دیگر حریفان باعث شد تا تیم امیر قلعه نویی به رتبه های پایین تر تنزل پیدا کند و فضای بالانشینی برای شاگردان پورموسوی بازتر شود. افول تیم سرجانی تقریباً از روزی